

4. Вираженість будь-якого з мотиваційних компонентів фасилітативного потенціалу позитивно виявляється в зростанні всіх показників самоактуалізації.

Подальшим напрямком роботи є вивчення поєднання показників фасилітативного потенціалу, самоактуалізації та інших характеристик особистості.

Література

1. Диагностика здоровья. Психологический практикум / [Под ред. проф. Г.С.Никифорова]. – СПб.: Речь, 2007. – 950 с.

2. Казанжи М.Й. Диагностика фасилітативного потенціалу особистості / М.Й.Казанжи // Міжнар. науково-практ. конференція: Проблеми емоційної регуляції, Одеса, 14 вересня, 2009р. - Наука і освіта. - №9, 2009. - С. 97-104.

3. Казанжи М.Й. Шляхи формування вчителя-професіонала в умовах нового освітнього простору / М.Й.Казанжи. - Розвиток особистості професіонала в умовах соціально-освітніх трансформацій суспільства: теорія і практика: Міжнар. науково-практична конференція. Одеса, 7-8 трав. 2007р. – Одеса: СМІЛ, 2007. – С. 34-38.

4. Кондрашихіна О.О. Формування здатності до фасилітаційних впливів у майбутніх практичних психологів: дис. на здобут. вчен. ступ. канд. психол. наук: 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / О.О.Кондрашихіна. - Київ, 2004. - 239 с.

5. Наконечна М.М. Допомога іншому як психологічний засіб розвитку особистості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук: спец.: 19.00.01 «Загальна психологія, історія психології» / М.М.Наконечна. – Київ, 2009. – 21 с.

6. Яницкий М.С. Ценностные ориентации личности как динамическая система. [Электронный ресурс]: Кемерово: Кузбассвузиздат, 2000. – 204с. [Режим доступу]. – www.hpsy.ru/public/x2753.htm

7. Хекхаузен Х. Мотивация и деятельность. – 2-е изд. / Х.Хекхаузен. - СПб.: Питер; М.: Смысл, 2003. – 860 с.

РОЛЬ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІТЯЧИХ МІСТЕЧОК У ПОШИРЕННІ КОНЦЕПЦІЇ Г. ГМАЙНЕРА

УДК 376/6/09(438) “XX”

Карпенко О.Б.

У статті розкрито структуру Міжнародної організації дитячих містечок, діяльність її органів, роль і внесок в організацію і заснування дитячих містечок у світі, засновником й активним популяризатором яких був Герман Гмайнер. Проаналізовано сучасний стан дитячих містечок у різних країнах, різноманітні напрями їхньої роботи. Висвітлено діяльність президентів Міжнародної організації дитячих містечок, акцентовано увагу на відповідності освітніх і виховних програм діяльності подіям, що відбуваються у світі.

Ключові слова: Герман Гмайнер, освітня концепція, міжнародна організація дитячих містечок, Австрія.

РОЛЬ МЕЖДУНАРОДНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ ДЕТСКИХ ГОРОДКОВ В РАСПРАСТРАНЕНИИ КОНЦЕПЦИИ Г.ГМАЙНЕРА

Карпенко О.Е.

В статье раскрыты структура Международной организации детских городков, деятельность ее органов, роль и вклад в организацию и учреждение детских городков в мире, основателем и активным популяризатором которых был Герман Гмайнер. Проанализировано современное состояние детских городков в разных странах, различные направления их работы. Освещены деятельность президентов Международной организации детских городков, акцентировано внимание на соотвествия образовательных и воспитательных программ деятельности событиям, происходящим в мире.

Ключевые слова: Герман Гмайнер, образовательная концепция, международная организация детских городков, Австрия.

ROLE OF INTERNATIONAL ORGANIZATION OF CHILD'S TOWNSHIPS IN PROPAGATION OF G. GMAYNER'S CONCEPTION

Карпенко О.Е.

In the article the structure of International organization of child's townships, activity of its bodies, role and contribution to the organization and establishment of child's townships, founded and actively popularized by German Gmayner, is described.

The present-day condition of child's townships in different countries and various ways of their work are analyzed.

Activities of presidents of International organization of child's townships are shown.

Basic attention is paid to the connection between the educational programs and current events occurring in the world.

Key words: Herman Gmayner, educational conception, international organization of child's townships, Austria.

Сучасна соціальна робота, яка ставить перед собою завдання опіки осиротілими дітьми, є нагальною і полягає в тому, щоб знайти подібну до сім'ї структуру. У післявоєнний час створено перше дитяче містечко Австрії – SOS-Kinderdorf, творцем якої був австрійський педагог, лікар Герман Гмайнер (1919 – 1986 рр.). У 1949 р. був збудований перший будинок сімейного типу “Будинок Миру” у місті Імст, який слугував домівкою для безпритульних та осиротілих дітей. Перше “дитяче поселення” сьогодні є зразком для національних асоціацій у всьому світі. Пошуки нових методів розв'язання соціальних та освітніх проблем соціального сирітства стимулювали розвиток освітньої ідеї австрійського дяча і педагога Германа Гмайнера. Ця ініціатива отримала потужну підтримку серед австрійців і завдяки партнерам невдовзі вийшла на міжнародний рівень.

Актуальність проблематики зумовлена й відкриттям першого в Україні дитячого містечка СОС у Броварах Київської області, розрахованого на 84 дитини, що залишилися без батьків.

Аналіз останніх досліджень. Історію заснування та діяльність дитячих містечок в Австрії висвітлюють Н. Gmeiner, С. Honsal, Н. Reinprecht, Н. Schreiber, W. Vyslozil, у Польщі — І. Kieszkowska, W. Kowalski, R. Kucha, Z. Loboeki. Фрагментарно означена проблема відображена у працях О. Вла-сової, І. Пешиної. Питання дитячих сіл сімейного типу відображено в публікаціях А. Фролової, Ю. Трушина, В. Оржеховської, В. Виноградової-Бондаренко. Праці зарубіжних (І. Reis, Р. Emeri, J. Kolli) і вітчизняних (Ю. Азаров, О. Осолкова, Г. Сатаєва, Г. Фінчук, В. Яковенко) учених присвячені проблемам сирітства, розвитку різних форм опіки. Однак роль і значення Міжнародної організації дитячих містечок у популяризації ідеї Г. Гмайнера в українській історико-педагогічній науці, на жаль, не знайшла належного висвітлення.

Мета статті — розкрити діяльність Міжнародної організації дитячих містечок щодо організації і заснування дитячих містечок у світі, засновником і активним популяризатором яких був Герман Гмайнер.

На засіданні європейської палати 26 листопада 1960 р. зібралися представники різних уже сформованих об'єднань в Австрії, Німеччині, Франції та Італії, де ухвалили рішення захистити ім'я та емблему дитячого містечка. Ті об'єднання, які вже були, автоматично увійшли до цієї організації.

Новий етап у діяльності дитячих містечок розпочався у 1963 р., коли вони поширилися за межі Європи і виникло питання, що робити тим, які збудовані у країнах третього світу і не в змозі самі боротися з голодом та безправністю дітей. Їм необхідна була підтримка з боку розвинених країн. Такий стрімкий ріст дитячих містечком поставив перед ними нове завдання. Передовсім треба все потрібно було створити Міжнародну організацію дитячих містечок, яка б координувала будівництво нових дитячих містечок у світі та піклувалася про них, і не тільки для того, щоб пропагувати ідею Г. Гмайнера з його принципами, але й подати соціальні імпульси в інших країнах [2, 140].

Офіційно Міжнародна організація дитячого містечка заснована 18 березня 1964 р. і її чисельність зростала з кожним роком. Так, станом на 1 січня 1977 р. вона налічувала 72 об'єднання дитячих містечок у 57 країнах, 1978 — 84 об'єднання - у 63, що дало можливість розширити сферу допомоги [4, 131].

Перше дитяче містечко, збудоване за межами Європи, було в Кореї, після чого одразу з'явилися нові проекти в Індії, Індонезії, Непалі, на Філіппінах та інших країнах Близького Сходу. Найважливіший та найцікавіший проект був розпочатий у В'єтнамі. Під час війни тут збудували найбільше дитяче містечко у світі — 40 будинків для 500 дітей. Його керівником став молодий вихованець дитячого містечка м. Імст Гельмут Кутін, якого Г. Гмайнер згодом призначив своїм наступником [4, 132].

Вражені успіхом діяльності Г. Гмайнера не тільки у Європі, але й у В'єтнамі (акція "Рисове зерно"), лідери дансько-австрійського товариства — Марія Кроне і Мітці Сіденіус — обоє австрійського походження, які після Першої світової війни ще дітьми були евакуйовані з Відня у Данію, у 1963 р. під керівництвом Егона Гофрайтера створили "Комітет данських друзів дитячих містечок". Завдяки першим жертвам комітет профінансував два будинки в одному з перших дитячих містечок у м. Тегу (Південна Корея). Саме ж об-

’єднання “Дитячого містечка Данії” було офіційно засноване у листопаді 1964 р. [2, 136]. До сьогоднішнього дня існують лише такого типу дитячі містечка, а основне завдання данського комітету полягає в тому, щоб зібрати кошти для фінансування нових проєктів у третьому світі. Завдяки ефективній діяльності комітет зумів власними коштами у 1982 р. збудувати дитяче містечко у м. Муссорі (Індія). У наступні роки з його допомогою було розпочате будівництво у Руанді, Боствані, Накарага, Лаосі, Естонії та Ісландії. На початку 90-х рр. було засноване незалежне ісландське об’єднання, яке сьогодні тісно співпрацює з данським комітетом. У 1995 р. принцеса Бенедикта, молодша сестра данської королеви, взяла під свій покров данське товариство дитячого містечка, яке сьогодні бере активну участь у багатьох нових проєктах в Азії, Африці та Латинській Америці [2, 138].

Аналіз джерельної бази дає підстави стверджувати, що сьогодні у роботі Міжнародної організації дитячого містечка є такі три завдання:

- опіка дітей і доступність освіти, медичного страхування для дітей та їхніх сімей;

- стабілізація сімей та місцевого самоуправління з метою організації кращої опіки дітей, їхнього здоров’я та освіти;

- допомога у поліпшенні політики та практики.

Міжнародна організація дитячого містечка постійно організовує курси для сімей, опікунів та працівників, на яких обговорюють проблеми виховання дитини, навчають як слід їх розв’язувати вирішувати й піклуватися про своїх дітей [1, 38].

Для кращого розуміння структури Міжнародної організації дитячого містечка необхідно зосередити увагу на розміщення інститутів, філій, товариств та фондів в Австрії й світі. Так, у Відні розміщується її Центральна установа, яка координує підтримку проєктів, будівництво та утримання дитячих містечок, зокрема в Латинській Америці, а також Генеральний Фонд для дитячих містечок у всьому світі [3, 62].

У Мюнхені є Товариство Німецького Фонду Германа Гмайнера, яке виступає головною установою міжнародного фінансування. Окрім того, “Інстанція координації та перевірки фінансів” – незалежна установа за межами організації, Товариство дитячого містечка в Німеччині, яке фінансує не тільки національні проєкти, але й міжнародні, та Німецький Інститут соціальної педагогіки [3, 62].

В Іннсбруку розміщуються президент, Асоціація дитячого містечка в Австрії, філія Міжнародної Організації Дитячого Містечка, яка опікується дитячими містечка в Африці та Азії, а також Австрійський Інститут соціальної педагогіки та редакція “Вісника дитячого містечка. Як в Іннсбруку, так і в Мюнхені, зберігаються документація, функціонують та бібліотеки [3, 64].

У кожній країні, попри існування спеціальних міжнародних товариств, є ще й національні об’єднання. Вони створені винятково для функціонування дитячих містечок у даній країні. Керівництво такого об’єднання контролює діяльність, залучає кошти, займається фінансовими справами. Усі без винятку національні об’єднання підпорядковуються Центральній Міжнародній організації дитячого містечка у м. Відень, яка координує роботу дитячих містечок у різних країнах, надихає на створення нових містечок і товариств.

Структура Міжнародної організації дитячого містечка сформована протягом десятиліть. До її основних завдань належать: дотримання основних принципів роботи дитячого містечка у світі, зокрема забезпечення реалізації педагогічних та адміністративних напрямків; захист національних об'єднань у подальшому розвитку діяльності дитячого містечка [8].

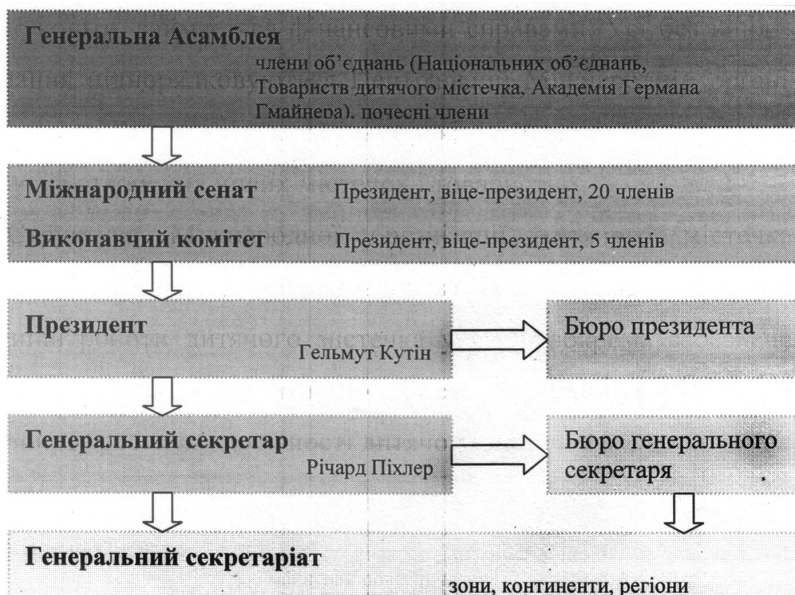


Рис. 1. Структура Міжнародної організації дитячого містечка

Генеральна Асамблея засідає кожні 4 роки і є найвищим органом у прийнятті рішень. Кожен її член (115 Національних об'єднань) має право брати участь та голосувати у засіданні Генеральної Асамблеї. Терміном на чотири роки тут обираються президент, віце-президент, а також члени Міжнародного сенату. Завдання Міжнародного сенату, який складається максимально з 20 членів, президента і віце-президента, такі: обговорення та розв'язання важливих питань стосовно політики організації; пропозиції Генеральній Асамблеї щодо мети та пріоритетів у майбутній діяльності; затвердження річного бюджету та остаточного балансу Міжнародної організації дитячого містечка; вибори та призначення членів інших комітетів та органів (виконавчого комітету, генерального секретаря, почесних членів та ін.); прийом та виключення членів організації.

Генеральний секретар керує Генеральним секретаріатом, який представляє виконавчу сферу організації. До основних завдань відносять: забезпечення загального розвитку організації на основі рішень законодавчих органів (розвиток стратегій, принципів, директив; контроль, оцінка та ін.) та керівництво ним; оптимізація роботи Національних об'єднань (регулювання повноважень, наукової діяльності, інформаційного простору та ін.) [8].

Необхідні для фінансування дитячих містечок кошти (на будівництво, їхнє утримання, управління кадрами та ін.) отримують, як правило, з пожертв та членських внесків учасників і друзів. При цьому пожертви є різноманітні, наприклад, для окремої дитини чи сім'ї, побудови нового дитячого містечка чи для його утримання. Окремі меценати, організації, товариства дають свої пожертви, що сприяє швидкій розбудові та діяльності дитячих містечок у світі. У деяких європейських країнах існують законні соціальні сплати для утримання бідних та дітей, які отримують Національні об'єднання. Ті, у свою чергу, забезпечують не тільки міжнародну діяльність дитячого містечка, але й багато вичизняних програм [6, 115].

Таким чином, загальний дохід Міжнародної організації дитячого містечка станом на 2010 р. перевищив суму надходжень у 2009 р. на 8%; кількість одноосібних пожертвувань зросла на 56%; організацій – на 15%. Фінансова підтримка, спрямована на допомогу сім'ям дитячого містечка та опіці дітей з їхніми природними сім'ями, зросла на 53%; надходження на будівництво нових дитячих садочків, шкіл Г. Гмайнера, навчальних закладів – на 12% [8].

Незалежно від того, у розвиненій чи індустріальній країні розміщене дитяче містечко, головною метою цієї Міжнародної організації є інтеграція дітей у суспільство та культуру цієї країни. Оскільки більша частина дітей у цих країнах є соціальними сиротами, то мета, завдання, методи однакові, хоча деякі відрізняються за своєю природою. У звіті ЮНІСЕФ за 1984 р. зазначається: "... щоденно близько 40 000 дітей помирають внаслідок голоду та інфекцій. Найчастіші причини смерті є інфекційні кишкові захворювання, через які щороку близько 5 мільйонів дітей у розвинених країнах стають жертвами. ... У цей час в багатьох країнах Африки й Азії школу відвідує кожна друга дитина, в Латинській Америці – кожна четверта" [6, 117].

Ф. Тен у книзі "Дитячі містечка в Німеччині" (1986 р.) описав тогочасні проблеми сім'ї: "...проблеми з партнером, проблеми на роботі, алкоголізм, конфлікти з сусідами, соціальна ізоляція, проблеми у вихованні дітей та у школі. Це означає, що ці проблеми цілком відрізняються від тих, де діти помирають з голоду" [7, 43].

Сьогодні ми бачимо аналогічну ситуацію, наприклад, якщо в Австрії функціонує 11 дитячих містечок, і діти ходять у загальні школи, то в Африці є потреба створення школи для дітей-сиріт, оскільки там їх недостатньо, чи їх просто нема. Отже, Міжнародна організація дитяче містечко, враховуючи потреби кожної країни зокрема, ініціює відповідні напрями роботи. Як правило, у кожному дитячому містечку знаходиться дитячий садок, який є важливим доповненням виховання дитини дошкільного віку і зорієнтований на їхні особливі потреби. Особливо необхідні вони є у країнах третього світу, де їх відвідують не тільки діти дитячого містечка, але й ті, які живуть неподалік, що сприяє їхній соціалізації [3, 86].

У європейських школах діти відвідують звичайні міські школи за межами містечка, що дає їм можливість розширити своє оточення. Однак у найбідніших країнах, де більша частина населення є неписьменною, побудова шкіл сприятиме освіченості дітей-сиріт. Такі школи існують в Ефіопії, Шрі-Ланці, Гані та ін., які дають не тільки добру освіту, але й відкривають двері у світ [3, 89].

У деяких країнах дитячі містечка тримають власне господарство, яке допомагає при обслуговуванні містечка та його сусідів, а також дає молоді роботу і підтримку. Наприклад, в Ефіопії, Макале тримають велике господарство (городництво, землеробство, скотоводство), у Парагваї, Сенегалі, Індії завдяки дитячому містечку функціонують лікарні, зрошувальні установки, консультаційні центри для матерів та багато іншого. Щодо сфери здоров'я Міжнародна організація дитячого містечка веде боротьбу з пандемією ВІЛ/СНІД. Вони спрямовують усі свої зусилля для допомоги організаціям на місцевому рівні, щоб ті, у свою чергу, змогли захистити права та забезпечити лікування інфікованих [6, 118].

Перебуваючи в Іннсбруку в Академії Г. Гмайнера, я мала можливість провести інтерв'ю з Крістіаном Пошом – психологом клініки, психологом здоров'я, психотерапевтом, менеджером. У 1986 р. він розпочав свою діяльність у Товаристві дитячого містечка Австрії. З 1993 р. до 2008 р. – керівник педагогічної сфери Австрійської асоціації дитячого містечка, з 2008 р. до сьогодні – керівник відділу “Програми розвитку” у Міжнародній організації дитячого містечка (м. Іннсбрук). Головним завданням Міжнародної організації дитячого містечка на сучасному етапі, на його думку, є реалізація чинних програм і проєктів. Немає необхідності винаходити багато нових речей, спочатку потрібно провести аналіз наявних програм. Це означає, що дитяче містечко не буде розвиватися настільки швидко, як у 90-х рр. Сьогодні дитячі містечка функціонують майже у 133 країнах, тому протягом року відкривається не більше, ніж два нових. Як правило, більшість програм зараз консолідується й трансформуються. Оскільки, дитяче містечко не має власної специфічної педагогіки, а використовує всі необхідні напрямки педагогіки у своїй роботі, то головним його завданням є забезпечення та захист інтересів дитини. Протягом останніх 15 років організація займається зміцненням сім'ї, де діти перебувають у небезпеці опинитися в опікунських закладах. Дитяче містечко пропонує різні форми опіки, наприклад, у соціально-терапевтичних центрах, допомогу батькам і співпрацю з ними та ін.

К. Пош вважає, що успішному розвитку дитячих містечок в Україні сприятимуть три засади: по-перше, щоб українцям вдалося пристосувати зміст програм до рідної культури та соціально-економічної ситуації в Україні; по-друге, знайти розуміння, визнання такого виду роботи та кошти на фінансування; по-третє, щоб дитяче містечко України брало активну участь у Міжнародній організації дитячого містечка.

Події, які відбувалися у різних країнах світу, відповідним чином впливали і на діяльність дитячого містечка. Наприклад, 12 січня 2010 р. у Гаїті, одній з найбідніших країн світу, стався сильний землетрус, у результаті якого загинули тисячі людей, а безліч були пораненими. У двох місцевих дитячих містечках кількість поранених була незначною, але, на жаль, загинув молодий хлопець з молодіжного будинку м. Порт-ау-Прінсе. Через декілька днів на офіційному сайті Міжнародної організації дитячого містечка з'явився заклик про допомогу постраждалим після землетрусу. За два тижні тільки через Інтернет вдалося зібрати 243 тисячі євро. Окрім цього, дитяче містечко розпочало нову програму допомоги дітям, молоді та їхнім сім'ям, котрі отримали майже 32 тисячі пакетів (їжа, медикаменти, одяг та ін.); тимчасовий притулок у різних

напрямах дитячого містечка; психологічну допомогу; возз'єднання сімей; допомогу при відновленні житла та навчальних закладів [5, 2].

Популярність дитячого містечка зростає внаслідок швидкого реагування на події та ситуації, які відбуваються у тій чи іншій державі. Це дає йому змогу не тільки знайти більше прихильників та зібрати значні кошти, але й забезпечити добробут дітей, молоді та нашого спільного майбутнього. Запорукою успіху дитячого містечка є і те, що воно утвердилося у великих світових релігіях та культурах, діти мають змогу виховуватися за своєю релігією і стилем життя. Ці діти повинні стати бар'єром для ненависті, яка віддаляє та розділяє людей, вони навпаки повинні допомогти людям знайти взаєморозуміння та довіру. "...щоб пережити довгі літні канікули, старші діти повинні на деякий час покинути дитяче містечко. Для хлопців ми знайдемо місце біля озера, щоб розкласти палатки, а для дівчат збудуємо літній будинок...", так говорив Г. Гмайнер на початку 1953 р., коли розпочинав будівництво у м. - Кальдонадо (Італія). Зараз тут розміщується міжнародний відпочинковий табір, де щороку зустрічаються близько тисячі дітей з різних куточків світу [1, 20].

Президентом Міжнародної організації дитячого містечка з 1986 р. до сьогодні є Гельмут Кутін. Його дитинство було досить складним, адже у дев'ять років померла матір. Батько, втративши громадянство, цілком занедбав сім'ю. У 1953 р. Г. Кутін прийшов у дитяче містечко Імст, де спочатку відвідував школу, а з 14 років жив у молодіжному будинку Егердах недалеко від Іннсбрука. У 1963 р. він поступив у педагогічне училище в Іннсбруку, де також при університеті вивчав економіку. Пропри навчання він займався туризмом і хотів відкрити туристичну фірму в Єдталі (Тіроль) [4, 142]. Восени 1968 р. він отримав перше завдання від Г. Гмайнера – взяти участь у рамках діяльності Міжнародної організації у будівництві першого в'єтнамського містечка у м. - Сайгон. У 1971 р. завдяки своїм особливим успіхам у цій справі, він був призначений головним експертом східних країн. Оскільки ця робота йому подобалася він був змушений покинути навчання. Після цього зайнявся будівництвом дитячого містечка у Бангкоці. З 1975 р. його обрали генеральним секретарем Міжнародної організації дитячого містечка, де він в основному займався дитячими містечками в Азії. Після смерті Г. Гмайнера його призначили президентом Міжнародної організації дитячого містечка [2, 178]. За час своєї діяльності він відкрив більше 150 дитячих містечок та близько 50 напрямів, такі, як дитячі садочки, школи Г. Гмайнера, молодіжні містечка, навчально-виробничі майстерні, лікарні, центри для матерів та багато інших.

Висновок. У другій половині ХХ ст. діяльність Міжнародної організації дитячих містечок спрямована на популяризацію освітньої концепції Г. Гмайнера, на заснування дитячих містечок у різних країнах світу. Міжнародна організація дитячого містечка не тільки поширила ідею Г. Гмайнера у всьому світі, але й ефективно її реалізувала. На сьогодні у 133 країнах світу функціонують дитячі містечка, які забезпечують дітям домівку, охорону здоров'я та освіту. Педагогіка Міжнародної організації дитячого містечка спрямована на піклування не тільки про безпритульних і сиріт, але й турбується про сім'ї. Програма "Зміцнення природної сім'ї" набула великого поширення у всіх країнах світу і знайшла багато прихильників. Подальшого дослідження по-

требують історія становлення та діяльність дитячих містечок у країнах світу, зміст програм дитячого містечка та їхня освітня діяльність.

Література:

1. Haider F. Wurzeln des SOS-Kinderdorfes / Fritz Haider. — Innsbruck: SOS-Kdf, 2003. — 60 s.
2. Honsal C. Fur die Kinder dieser Welt. Hermann Gmeiner: der Vater der SOS-Kinderdorfer. Die Biografie / Claudio J. Honsal. — Munchen: Kosel, 2009. — 288 s.
3. Langhans M. SOS-Kinderdorf International / Michael Langhans. Diplomarbeit. Augsburg, 1986. — 153 s.
4. Reinprecht H. Abenteuer Nächstenliebe: Die Geschichte Hermann Gmeiners und der SOS-Kinderdorfer / Hansheinz Reinprecht. — Wien: Osterreichischer Bundesverlag, 1984. — 470 s.
5. SOS-Intern. — Munchen: SOS-Kdf e.V. — 2010. — Marz. — Ausgabe 127. — 72 s.
6. SOS-Kinderdorf International: Einführungskurs für neue Mitarbeiter. — Innsbruck: SOS-Kdf, 1977. — 242 s.
7. Volker T. Die SOS-Kinderdorfer in Deutschland / Then Volker. — Munchen: SPI des SOS-Kinderdorf e.V., 1988. — 103 s.
8. www.sos-kinderdorfinternational.org

СУЧАСНІ ЗАРУБІЖНІ НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

УДК 159.923
Кожоноенко А. О.

В статье рассмотрены основные теоретические подходы к изучению феномену самой презентации личности, выделены и проанализированы общепсихологическое и социальнопсихологичное направления и родственные с ними теории.

Ключевые слова: *сама презентация, управление впечатлением, желаемый образ, подтверждение образа Я.*

In the articles the considered basic theoretical going near a study the phenomenon of presentation personalities, selected and analysed psychological and socialpsychological directions and family with them theories.

Keywords: *presentation, management, desired appearance, the impression, confirmation of appearance.*

Перші дослідження самопрезентації були проведені на Заході в кінці 1950-х — напочатку 1960-х рр. Одним з перших дослідників в цьому напрямку був Е.Гоффман, фундаментальна праця якого «Самопрезентація в повсякденному житті» стала класичною [цит. за 1]. Е.Гоффман був прихильником ролівої теорії особистості та описував щоденні взаємодії людей через драматургію, з погляду театрального мистецтва. Сутність його концепції соціальної драматургії полягала у проведенні повної аналогії між реальними життєвими ситуаціями та театральною виставою. Вчений виходив з того, що суб'єкт в